

באוצר החיים

אוצרות וגנוזות ממעין החיים

י"ד ע"י ארגון 'בצרות החיים' | המערכת: מכון 'באוצר חיים' רחוב החוזה מלובלין 7 ע"ה"ק צאנו | ת.ד. 5006 נתניה | טלפקס 09-8848014

גיליון ש"ז - פרשת בשלה - תשע"ו (שנה ז')

משכנות הרועים
דברי אלוקים חיים מלקוטים ממעינות רבוה"ק

ונהר יוצא מעדן
לקוטים קרים ממעינות החסידות ובמשנת רבוה"ק

הצלת הגוף אינה נחשבת לישועה אמיתית

יושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה ובמשה עבדו (יד, ל-לא), וי"ל אמרו ביום ההוא וכי עד היום לא היה להם ישועה, הלוא כל המכות וכן יציאת מצרים וגמר השעבוד גם נחשבו לישועה. ונ"ל הצלחה עבור הגוף החומרי וישועה ממות לחיים אינו בגדר ישועה אמיתית וכידוע מרביה"ק הרבי ר' אלימלך ז"ע שהיה אומר 'גוף גוף, מתי כבר אראה בנקמתך, שמחה תהיה לי כאשר תהיה מונח בארץ ורימה ותולעה ישלט בך כי אז תהא זה נקמה על כל אשר רצית לנחול לי עכ"ק, וזאת אמר אותו צדיק אשר זיכר את גופו כ"כ עד שנעשה גם גופו רוחניות כמלאך קדוש ונורא, וכן אמרו חז"ל חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה, והטעם, כי אדרבה מה שטוב לגוף רע לנשמה ומה שרע לגוף טוב לנשמה וככל שמשבר גופו יותר, כן הנשמה מתעלה יותר, ורק ישועת הנפש ברוחניות רק הוא נקרא ישועה, וזהו **יושע ה' ביום ההוא וגו' ויאמינו בה ובמשה עבדו**, רצ"ל דעיקר הישועה הי מה שבאו לידי אמונה שלימה בהש"ת, והישועה הזו היתה רק ביום ההוא משא"כ הישועות שמקודם לכן - ההצלחה מהשעבוד ועבודת הפרך - שהם להנאת הגוף, אינן נחשבים לישועה.

כ"ק מן אדמו"ר הגה"ק ז"ע שפ"ח ועוד"ר מאמר א' עיי"ש דברים נוראים בענין זה שתכלית האדם לקדש גופו החומרי ולהעלותו במעלות עליונות ולא לענוו ולדשנו, ומאריך שם בחומרי החטאים שנוטלים כל המצוות לט"א רח"ל וכמה תיקונים לימי השובבים" ובעיקר להרבות בלימוד התורה"ק בהתמדה רבה וביגיעה גדולה שהוא התיקון הגדול ביותר לשבוביים, עיי"ש עוד ביאורים ודרכים נפלאים.

הים ראה את העתיד ובזכותו נבקע

וברוח אפי"ך נערמו מים נצבו כמו נד נזולים (ש, ט). ובאונקלוס, נערמו מים - חכימו מיא, וי"ל"ב מהו ענין חכמה זו. ויתכן בזה דהנה בתחילה מיא"ן הים להיבקע וטענתו בפיו מה נשתנו אלו מאלו הללו עובדי ע"ז והללו וכדא"ל במדרש (ילקוט פר' בשלה רמז ר"ד ור"ח) והמים להם חומה, חימה כתיב. אמנם כבר באמת כבר שאל משה רבינו ע"ה (ג, יא) וכי אוציא את בני"י ממצרים, ופרש"י באיזה זכות אוציאם, וא"ל השי"ת כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנוכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה, היינו אף שעתה אינן ראויים להיגאל, מ"מ השי"ת ברוב רחמינו וחסדינו, מצרף הטוב העתידי להיות שבני"י יקבלו את התורה. והנה אמרו חז"ל (תמיד לב, א) איזהו חכם הרואה את הנולד, ובאותה שעה שלא רצה הים להיבקע האיר בו השי"ת רוח חכמה לראות הנולד ואז יזכו לישועה, וזהו **נערמו מים בזכות חכימו מיא**, והבן.

כ"ק מן אדמו"ר שליט"א סעודת עתיקא קדישא תשע"ד

המצוות לעשות אותם בחשוקות יותר לשם שמים ויברך מן העבירה ע"י שביע בו רוח הקטנה ע"י שיעשה תשובה על חטאיו באמת. כי החטא יגדל בענין לא איש אשר אלה לו, הוא ההולך בדרכי ה' ומתקן מעשיו כראוי, וממשיך לפרש את המשך הפסוק **ללכת יומם ולילה** - מעשיו הוא מתקן מעשיו, שמתחזק בעשיית המצוות ועושה תשובה על העבירות, עיי"ש.

הכל מה, וה' מייחס זאת אלינו
עזי וזמרת י-ה ויהי לי לישועה (טו, ב). הדנה אנו בני ישראל בתפילתינו ובמעשינו הטובים, מעוררים רחמים ורב טוב ושפע ברכה לכל העולמות מה' יתברך, וזה רצונו שעל ידי מעשינו הטובים יהי נמשך טובו יתברך לכל העולמות, הגם שכל מעשינו הם בעזרתו יתברך, ואלמלא הקדוש ב"ה עוזרו ח"ו אין יכול לו, ובעצמינו אין אנו יכולין לעשות רצונו רק שהוא יתברך עוזר לנו. רצונו יתברך שיקרא על שמינו שאנו עושים הדבר להמשיך שפע ורב טובו, ויקרא שאנחנו עושים הדבר. ולפי זה נראה לי פירוש הפסוק, **עזי וזמרת י-ה**, שהעוז והזמרה והזמרת מה שאנו יכולים לעשות רצונו יתברך, ולהודות ולהלל ולזמר לפניו יתברך, ולהמשיך רק טובו יתברך עלינו ועל כל העולמות, הוא הכל מה' יתברך, ואעפ"כ **ויהי לי לישועה**, שה' יתברך קורא את הישועה על שמינו, וזהו **ויהי לי**, ה' יתברך קורא אותו על שמינו.

קדושת לוי בפרשתו, עיי' הדברים בתוך הספר שמבאר באריכות ענין זה בשם המגיד ממעזריטש ז"ע, עיי"ש משל נפלא על זה.

כח ישראל באחדות

הים ראה וינוס. ובמדרש, מה ראה, ראה ישראל באים ורכוש מצרים בידם. ונראה לי, דאיתא "אלמלי היו ישראל באגודה אחת, לא שלטה בהן כל אומה ולשון" וא"כ בהיותם בבחינה זו, בדין הוא שהים והשר שלו יכנעו מפניהם ולהקרע להם, אולם המופת לזה, כי הדיבור **וישאלו ממצרים וגו'** נאמר להם כמה חודשים קודם צאתם, ועכ"ז לא היה בכל השישים ריבוא, א' שיהיה מגלה סוד זה למצרים, כי אילו ידעו לא השאילו להם. וזה דבר המדרש **מה ראה להכנע להם**, ע"ז אמר - **ראה ישראל באים** רצה לומר ששם ישראל, שהיו באגודה אחת שאז מצטרפים אהדי ונקרא עליהם שם ישראל סבא ואז לא שלטה בהם כל אומה ולשון, והמופת לזה **ורכוש מצרים בידם** דאלמלא לא היו באגודה אחת, והיה אחד מגלה מסתורן, אז לא היה מגיע הרכוש לידם. ולזה נקרע בפניהם.

ישמח משה בפרשתו, עיי' הדברים בתוך הספר שמבאר באריכות בטעם הדבר וכדאשר ב"י הם באחדות או מתעורר כח השררה שהובטח ליעקב אבינו בקוראי שמו ישראל כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל, והוא זכה לזה מחמת כל המיזות טובות שהיו בו וכל מיני שלימות, וכאשר נסתלק יעקב אבינו לבית עולמו, נתחלק בחינתו ל"ב שבטים, ומהם לשישים ריבוא הצניעות - הם הנפשות של ישראל, שלכ"א יש מידה ושלימות אחרת וכשמצטרפי אהדי אזי יכללם יש להם כל המיזות טובות והשלימות של ישראל סבא ואז יש להם כח השררה שלו 'שרית' ואז כשהם באחדות אז לא שלטה בהם אומה-בעוה"ז, ולשון-משמים, עיי"ש דברים נפלאים.

נלקט ונערך ע"י הרה"ג ר' חיים רפאל אייזנבך שליט"א מחור"ב ב"מרכז התורה" ומשגיח רוחני בישיבה"ק

כששב על חטאיו צריך לעזבם לגמרי

ויהי בשלה פרעה את העם ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלישתים כי קרוב הוא (יג, יז). נ"ל הדנה פרעה הנקרא יצר הרע, והנה לפעמים יתעורר אדם בתשובה ומתחרט על מה שעשה, ומודה ועוזב את חטאיו, וזהו **בשלה פרעה**, פירוש ששלחו מחטאיו, **את העם** - רמז לפשוטי עם, **ולא נחם אלוקים**, פירוש אעפ"כ אין הנחה לפניו ית"ש, ואין נחמה לפניו על עוזבו את חטאיו, מחמת שאוחז את החבל בשני ראשיו, שאעפ"כ **פלישתים**, רמז טובות, אינם בשלימות. וזה **דרך ארץ פלישתים**, רמז שמצינו שהפלישתים היו בדרך קצת יותר משאר אומות, ואעפ"כ לא היה טובתם שלימה, כמו כן זה העוזב את חטאיו ואינו עוזבם לגמרי. **כי קרוב הוא**, פירוש כי האדם הזה הוא קרוב לחזור לסורו, **כי אמר אלוקים פן ינחם העם בראותם מלחמה**, ר"ל כאשר יקום עליהם מלחמה יצר הרע, **ושבו מצרימה** - פירוש ישובו אל המצר ים דהיינו לסורם הראשון לגמרי.

מתוך הספר הקדוש **נועם אלימלך** בפרשתו, עיי"ש בפנים בהרחבה ומסיים שם דרשם פועל סיבות להסב את העם לדרכו הטוב דרך המדבר - היינו ע"י התבודדות כמדבר. ים סוף וגם ע"י התורה שנקרא ים עיי"ש.

ההבחנה הנכונה על המצוות ועל העבירות

וה' הולך לפניו יומם, בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש ללכת יומם ולילה (יג, כא). יש לרמז בזה כי הנה המצוות מכונים בשם 'יום', ועבירות מכונים בשם 'לילה'. ומלמדת אותנו הכתוב, שאם אדם עושה מצווה, לא יחזיק טובה לעצמו שעשה אותה כראוי וכנכון, אעפ"פ שעשה אותה בחשק גדול ובלבנת אש היראה והאהבה, אעפ"כ יחזיק בעצמו שעדיין לא עשאה בשלימות ואינה מאירה לכ"כ, ולהיפך כשעשה עבירה קלה, תהיה בעיניו כחמורה, וכאילו עשאה בחימום אש היצר, ובחשק גדול. וזהו יש לסמוך בפסוק. **וה' הולך לפניו פ"י העובדי ה' אשר שמים ה' לנגד עיניהם תמיד, יומם בעמוד ענן פירוש שהמצוות שהם בחינת יום, הם מחזיקין בעיניהם, שעדיין יש בהם חשכות כענן, מחמת שמוציאים תמיד חסרון בעבודתם, ולילה בעמוד אש.** פ"י שעל העבירות שעשו שהם בחינת 'לילה', הוא מלא אש נקם עצור בעצמותיו, ומתחזק לעשות תשובה, כאילו עשאה בחימום אש היצר, הגם שהוא עבירה קטנה מחזיק אותה לגדולה.

מאור ושמח בפרשתו, עיי"ש בתוך הספר שרחיב ומבאר דבעקבות הרהר הלו של הצדיקים עיי"ז יוסף אומץ להתחזק את עצמו בעשיית

עלה בליבו שיטור...

הרב אריה יהודה בלומנטל שליט"א
משגיח רוחני בישיבתנו הק'

מעשה בכפרי אחד, שחלה ונפל למשכב, מיד הובלה הרופא למיטתו. ראה הרופא שמחלתו אנושה, אבל יש לה מזור ותרופה. כתב בעבורו מרשם. שבו פרט את התרופות הנחוצות. והזהירם באזהרה תמורה: "יקח את המרשם של פעמים ליום, בכוקר, בצהרים ובערב – תמהלו אותו בכוס מים – והוא יבריא!" נטלו בני הבית את המרשם, שלמו לרופא, ומילאו אחר דבריו – קרעו את הנייר לקרעים, והשקו את החולה בפיסת מרשם עם כוס מים, ויחלו לרפואה. אך לחרדתם ראו, כי לא זו בלבד שלא חלה כל הטבה, אלא שהמצב הלך והורע! מיהרו אל הרופא וזעקו חמס, איה הבטחתו? רופא אליל הוא! את הכסף לקח, ואת החולה הרג!

מיהר הרופא ורץ לבית החולה. דרש לראות את המרשם. הן יודע הוא בבירור, שתרופה זו מרפאת את המחלה. אבל אולי טעה, אולי כתב בטעות שם של תרופה אחרת או רשם מינון אחר. אמרו לו: "המרשם אזל, דוקטור!" הוא אל הבין. מי שמע על מרשם שאוזל?

סחו לו, שמילאו אחר הוראותיו כלשונו, ונתנו לחולה מן המרשם של פפעמים ליום פיסה כל כמה שעות... נחרד הרופא ואמר: "הוי, פתאים וכסלים, ואתם באים אלי בטענות ומאשימים אותי שתרופותי לא הועילו? וכי ניתן לרפא אדם בפיסת נייר שנותנים לתוך פיו? הן לא לפיסת הנייר התכוונתי, אלא למשמעותה, לתוכן שבה, לתרופה הרשומה בה – אותה היה צריך לרכוש, ואתה ליטול. אם כך היה עושה היה מבריא מכבר!"

חז"ל אומרים לנו חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, כלומר סיפור יציאת מצרים אינו "מצוות קריאה" בעלמא, אלא חייב הוא לנבוע מליבו של האדם, ולחדור אל ליבו, בהתרגשות, בחיות, בשמחה ובהודאה. אם כה יספר ויודה, יבסס את אמנותו ויתעלה בעבודת ה'.

צדיקים פירשו את הא ד"כל המרבה ביציאת מצרים הרי זה משוכח" אם הוא מרבה לספר בה מתוך שרגשותיו גואים וליבו עולה על גדותיו – הרי הוא עצמו נעשה משוכח יותר, נעלה יותר! וכאם לאו, אם אינו רואה עצמו כאילו יצא ממצרים ומספר בקרירות, קורא את ההגדה באדישות ואת פרשיות אלו, בלא לב ולב כמצוות אנשים מלומדה, אזי ה'למען תספר' שלו לוקה בחסר, ה"י. סיפור יציאת מצרים. הוא חשוב עד כדי כך שניצטוו להזכירו בכל יום בכוקר ובערב. גם השבתות והמועדים הינם "זכר ליציאת מצרים", כל זאת כי בזכירתו יכול האדם להשתנות, להתעלות, להשתלם. ואם אנו מזכירים אותם – ולא כלום, ללא שום ווארעמקייט והרגשים, אזי דומין אנו לאותו שנטל את המרשם ולא את תכנו ואת לקחו...

קפאו תהומות בלב...

בספר הישר לר"ת כתוב (שעי י"א): "דברים היוצאים מן הלב, יכנסו אל הלב, ואשר לא יצאו כי אם מהפה, לא יעברו האזן!" כזאת צריכה שתהיה מצוות ה"הגדת לבנך" בכל מה שקשור לניסי יציאת מצרים. אם האב

יראה ויחוש עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, באופן שכזה יוכל להנחיל הרגשה זו לבניו אחריו. הכהן הגדול מאחיו מרנא ורבנא החפץ חיים ז"ע היה רגיל לספר מעשה שאירע בו כמשל ודוגמא: כראדין רגילים היו לחמם את המים במקוה, בכך ששפכו לתוכם דוד מים רותחים. פעם שאלתי את הבלן: "ר' נחום, חממתם היום את המים במקוה?" אמר לי: "כן, שפכתי לתוכם מים חמים".

סמכתי על דבריו, ונוכחתי לראות שהמים קרים כקרח! שבתי ושאלתי אותו: "ר' נחום, החממתם את המקוה?" והוא שב ואמר לי: "כן, שפכתי לתוכם חצי דוד מים!" הלכתי אל דוד המים, הכנסתי לתוכו את ידי – המים היו פושרים.

והבנתי. כאשר הדוד רותח, המקוה פושר. אבל כאשר המים כדוד פושרים – יהיו מי המקוה קפואים... זוהי א"כ המסקנא המתבקשת, אם ברצונו להנחיל את סיפור יציאת מצרים, או כל דבר אחר שבקדושה, עליו להיות "רותחים" – "קאכין", להכניס חיות ונשמה בסיפור הדברים או אז מובטחים אנו בזאת שבדברים היוצאים מן הלב יכנסו אל הלב, אבל אם קפאו תהומות בלב... אזי התוצאות בהתאם.

על ה"חפץ חיים" אכן מספרים, כי פעם בפרשת וארא עת העביר הסדרה שניים מקרא ואחד תרגום, וכשהגיע למכת צפרדע, זעק תוך כדי קריאה: "אזוי פול ד'אזבעס!" כל כך הרבה צפרדעים! זה נקרא לחיות – לעבין די פרשה.

ולחסימך לכך את דברי ה"אבני נזר" שמביא את דברי התרגום על הפסוק "והגדת לבנך – ותחוי לבנך", כלומר שהכל יהיה באש ובהתלהבות באופן מוחשי, ולא סתם בלבוש את המילים רק לחיות את זה.

סגולה לכפרת עוונות

"שבת שירה" לפנינו. בשבת זו קוראים אנו את שירת חיים, שירה שמבטאת את המיית הלב וכדברי רש"י "אז עלה בליבו שישיר שירה".

הוא אשר דיברנו: לב!

מבלעדי זה, השירה אינה שירה, רחמנא ליבא בעי! ידוע מה דמיתאמרי בשם צדיקים כי הנגינה, השירה והזמרה, הינם פועל יוצא של לב הומה ורוגש, דברים היוצאים מן הלב, כשהלב עולה על גדותיו פורצת ועולה

מאליה השירה והנגינה. אלה היוצרים ניגונים בעזרת תוים אין נגינתם אמיתית, אין היא נגינה היוצאת מן הלב. "אז ישיר", משרע"ה אמר שירה כש"אמר לו ליבו שישיר" ממה שעלה ונתמלא ליבו אמר שיר וזמר (ישא ברכה).

כתרים רבים וסגולות רבות נקשרו לאמירת השירה מידי יום ביומו, ובפרט בזוה"ק הפליג בזה מאד "ושבח זה חשוב מכל שאר תשבחות שבעולם".

אשתקד כבר הארכנו בס"ד בסגולת אמירתה ושגב ענינה ודבר שפתיים אך למותר. אך נקודה אחת חשוב להדגיש, והיא שעוברת כחוט השני בין שיטי כל הספה"ק המרחיבים בסגולת אמירתה, והיא: אמירתה בשמחה ובלב!

המשנה ברורה (סי' נא) כותב: "יאמר שירת חיים בשמחה, וידמה בדעתו כאילו באותו היום עבר בים, והואמרו בשמחה מוחלין לו כל עוונותיו" (בשם הזוה"ק).

רבינו החיד"א ב"עבודת הקודש" כותב: "...ועל כן צריך לאומרו בשמחה רבה ובענינה, ויצייר בדעתו כאילו עומד ביבשה בתוך הים והמצרים נטבעים והוא ניצול, והוא סגולה לכפרת עוונותיו, כידוע".

כ"ק מרן ז"ע היה מרגלא בפומיה לצטט את דברי קדשו

חתן וחמיו ששמותיהן שוות ויש עוד שם

שאלה: חתן וחמיו ששמותיהן שוות ויש להם עוד שם האם יש בזה קפידת צוואת רבי יהודה החסיד סי' כ"ג שכתב לא ישא אשה כששמו כשם חמיו?

תשובה: אא"ז בתשובות השיב משה אה"ע"ו סי' ס"ט כתב שכל שיש שינוי ממה שנאמר בהצוואה הולכין להקל, והביאו גם אא"ז בתשובות אבני צדק אה"ע"ו סי' ד', ומעשה רב עשה מו"ח מזו"ר בעל עצי חיים זל"ה שהיה שמו הגה"ק חיים צבי ז"ע, שלקח את גיסי הרה"ג הק' רבי חיים יצחק אייזיק הלברשטאם זצוק"ל הי"ד שהי' שמו שוה בשם אחד, והגם שנפטרה בתו בקוצר ימים ל"ע השיא לו בתו האחרת, הרי דמו"ח לא חשש לזה כלל, דתלינן להקל באיזה שינוי קל (דברי יציב אבן העזר סי' י"ב אותיות ב-ג).

נ"נ ע"י הגה"ח רבי מרדכי שבתי איזנברגר שליט"א

של בעל ה"חרדים" שכתב: "יכוין בשירת חיים שאומרים בכל יום, לאומרו בקול ובשמחה רבה כאילו אותה שעה יצא ממצרים... שכל מי שנעשה לו נס ואומר שירה, מוחלין לו על כל עוונותיו. והנה אחר שציונו ה' לומר שירה זו בכל יום, כדכתיב ויאמר לאמר" וכדכתב רשב"י (בזוה"ק) שרופא לומר ששמו אותה בכל יום בשמחה רבה כשעה ראשונה למחדשין". ע"כ.

כ"ק מרן ז"ע היה מוסיף על כך, כי בשירה נכללו כל הישועות, וכשאומרים אותה בלב רוגש ובכוונה כדבעי, מתעורר הזמן ההוא ונמשך שפע ישועות טובות לבני ישראל!

להנות בהם בני אדם

ביום ב' הבעל"ט יחול יום ט"ו בשבט – ר"ה לאילנות ואשר לפי המובא בספה"ק נהגו להרבות בו במיני פירות לכבודו של יום.

קשר אמין וחזק יש בין אכילת הפירות להא ד"עלה בלב לומר שירה", והוא עפ"י המובא בספה"ק שתכלית האכילה היא בכדי לתת שיר ושבח לריבון עלם ועלמאי על שברא בעולמו בריות טובות ואילנות טובות להנות בהם בני אדם.

ב"ערוך השולחן" (א"ח סי' רכ"ה ס"ה) כתב: מצוה לטעום מכל פרי חדש והטעם פשוט כדי לתת שבח והודיה להש"ת שמחדש הפירות משנה לשנה כדי להנות בהם בני אדם. בספר "תורת אמת" (להרה"ק ר"ל איגר מלובלין ז"ע) כתב: טעם שנוהגין לאכול פירות בט"ו בשבט שע"י שאדם נהנה ממה שברא הקב"ה בעולמו ומשבח ומקלס להש"ת יגיע מזה תענוג להש"ת!

והאמת תיאמר, כי ישנה בזה אריכות גדולה בספה"ק, אך כולם תמכו יסודותיהם על דברי הירושלמי (פרק עשרה יוחסין): א"ר בון בשם רב, עתיד אדם ליתן דין וחשבון על שחזתה עינו מיני מגדים ולא אכל, ור' אלעזר חש להאי שמעתתא וכו'. ובקרבן העדה על הירושלמי כתב: עשה כן לברך שהחיינו וליתן שבח והודיה לה' על שברא בריות טובות להנות בהן בני אדם, ברוך א-ל הוודאות.

נמצינו למדים כי גם באכילת פירות הט"ו בשבט מחובותינו להכניס מח ולב, בשבח והודיה להש"ת בחינה של "עלה בלב לומר שירה" ולא ח"ו לקיים את מצוות היום ללא שום שמחה והתבוננות ח".

נסיים בפרפרת נאה מה דמיתאמרי בשם צדיקים כי "חמשה עשר" בשבט, הינם אותיות "שער שמחה" שביים זה נפתחין לבני ישראל שערי שמחה והשפעת כל טוב, אכ"ר.

בעוד שיש מי שמנדר שינה מעיניו, יש הרוצה לישון אך חבלי שינה מתרחקים ממנו והלאה. בשבוע זה ליקטנו עצות וסגולות בכרי להירדם מהרה, ואף עובדות והנהגות מגולות הדרות שהשינה נרדה מעיניהם הק'...

חבלי שינה על עיני סגולות ועצות להירדם בקל

מה יעשה האדם

שעה שהוא פנוי על מיטתו...

בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה... או שוכב על מיטתו ואינו יכול לישון, יהיה מהרהר במצות עשה זו, של "ונקדשתי בתוך בני ישראל". וידמה בנפשו ויצייר במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת הש"י שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש הש"י, ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצוות עשה דאורייתא.

רביה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק ז"ע צעטיל סען ז"א

תחיית המתים

בעת שתעלה רצון מלפניו

מי שאינו יכול לישון, יעלה על לבו ענייני אמונה בתחיית המתים, ויועיל לו...

הרה"ק רבי נחמן מברסלב ז"ע ספר המידות אמונה ח"ב אות יז

מי שאינו יכול לישון

אמרו חכמי הטבע, כי מי שקשה עליו להירדם בלילה והרי הוא נייעור וחוזר ונייעור זה זמן רב, טוב לו שיתבונן במוחו כאילו הוא רואה מפל מים זורמים ורצים ביופי, כי בזה המראה ישעלה במוחו אזי בנקל ירדם.

הש"ל הקדוש ז"ע שני לחות הבית ר"ה פירק נר מצווה

פסוקים כסגולה להירדם

כתב בקיצור של"ה, הרוצה שתבוא עליו שינה, סגולה שיאמר פסוקים הללו כמה פעמים עד שישן: תורה ציווה לנו משה מורשה קהילת יעקב; אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה; סעפים שנאתי ותותך אהבתי; אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה.

סגולות ישראל מערכת שינה אות לג

אין אני רוצה לישון...

משמיה דהרה"ק אהרן קדוש ה' מבעלזא ז"ע מתאמרא, שבאם מרגיש אדם שאין הוא מסוגל להירדם, אזי יחשוב בלבבו ואף יאמר בפה: "אין אני רוצה לישון, איני רוצה אלא לנוח" וסגולה בדוקה היא.

מפי השמועה

יפלה ה' אלוקים תרדמה

השוכב על מיטתו ואינו יכול לישון, איתא בספר 'אבן סגולה', שהעצה עבודה הוא שיקרא פסוק שבתורה (בראשית ב, כא) "ויפלה ה' אלוקים תרדמה על האדם וישן" ויוסיף ויאמר, מי שהפיל תרדימה על אדם הראשון הוא יפיל תרדימה ושינה עליו.

הנה"ח ר' אברהם גינז'ל סגולות אברהם עמ' ד"ש

מעשיהם של צדיקים נרדת השינה אצל צדיקי עולם

והיו לטוטפות...

בימי זקנותו היה הגה"ק מטשעבין ז"ע מוכרח לעבור ניתוח עכור בריאות גופו הטהור, והרופאים הזהירו שמחמת חולשתו הגדולה סכנה גדולה תהא עבורו באם ירדם באמצע הניתוח, כי אז תוכל התרדמה להיות עולמית חלילה, על כן החליטו לנתחו מבלי להרדמו. עדיין חששו הרופאים שמחמת חולשת גופו הטהור ומחמת זקנותו שמה ירדם תוך כדי הניתוח. נגשו הרופאים אל הגה"ק ושאלו את פי עצמו כדת מה לעשות? השיב להם: עצה יש לי, קודם הניתוח אניח תפילין, והלא אסור לישון עם התפילין אף לא שינה קלה, על כן באם יהיה תפילין על ראשי בטוח אני שלא ארדם...

הגה"צ רבי שלום שבדרון זצוק"ל הובא בקובי לליל הסדר עמ' סח

מה חשוב יותר: אמירת שיר השירים או תנומה?

מעשה שהיה בהיכלא קדישא של רביה"ק המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע, בליל שבת קודש לאחר עריכת השולחן הטהור ישבו התלמידים וחזרו את דברות הקודש ששמעו זה עתה מפום ממלל רברבן... אך הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין ז"ע לא היה נמנה עמיהם, אלא יושב היה בחדרו, עיניו עצומות ושפתיו מרחשות בלהט... פתאום שמעו קול דופק מאת שמשו של המגיד הקדוש, ושאל היכן נמצא רבי אהרן? מהשולכוחו לחדרו של רבי אהרן, פנה אליו ואמר לו: הרי אני כאן בשליחות המגיד הקדוש, הוא ביקש לבקש מעמכם שתחדלו מאמירת שיר השירים, כי באמירה קדושה זו הרי אתם מרעשים את העולמות כולם והדבר מפריע את מנוחתו של רבינו המגיד הקדוש ואינו יכול לישון...

שעה שהיה הרה"ק רבי הלל מפאריטש ז"ע מספר סיפור זה, היה מוסיף ואומר: מכאן נוכל ללמוד אפס קצוה מגדולתו של המגיד הגדול, כי הגם שכה גדולה היתה שיר השירים של רבי אהרן הגדול עד שהיה מרעיש בכך את העולמות; מכל מקום היתה שנת המגיד חשובה יותר ויקרה טפי...

הרה"ק רבי נחום מרדכי מטשורטקוב ז"ע דורש טוב י"ט סכ"ו מאמר ז'

הנייעור בלילה...

פעם בא לפני הגה"ק רבי ישראל מסלנט ז"ע מייסד תנועת המוסר, יהודי שהתאונן שחלה בכך שאינו יכול לישון כלל בלילה, ונשקפת מכך סכנה לכריאותו הנפשית, מאחר ועצביו נמתחים לו מעצם הדבר עד שאינו יודע את נפשו. ענהו רבי ישראל ואמר לו תוך כדי דיבור: ההיפך הוא הנכון, הלא אין מאושר ממך, ומדוע תתאונן על כך. הלא עתה תוכל להיות נייעור בלילה ולעסוק בדברי תורה ימים ולילות פשוטו כמשמעו, ואם אתה עושה כן אשריך וטוב לך.

היא שיחה עמ' שסז

איככה יכולים לישון?

אחד מעשירי וחשובי ירושלים בימים ההם, נהפך עליו הגלגל ונמצא במצב קשה. בא הוא להזכיר את מצבו הנואש אצל הרה"ק רבי שלומק'ע מזוועה על ז"ע. באותו לילה הבחינה הרבנית הצדקנית שאין בעלה

הקדוש יכול לישון. שאלה אותו על פשרם של דברים. ענה רבי שלומק'ע לעומתה: הלא רבי אברהם נמצא בצרה גדולה, והתמיהה היא איככה תוכלי את לתת תנומה לעינייך.

הרב דוד וורני הי"ו צדיק יסוד עולם עמ' רנד

שאלת קלה היא זו...

אברך אחד נכנס ובא לקודש פנימה אצל החקל יצחק והתאונן שחינו מתקשה להירדם אף אחר עלותו על יצועו, ואינו יודע לשית עצות בנפשו, ענהו הרבי, שאלה זו היא שאלת נשים ועמי הארצות, כי על מה ולמה יישאר במיטתו לענות נפשו, יקום נא... יפתח את הגמרא, וילמד מתוכה כמה דפים עם פירוש תוס'...

הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א באר הפרשה בהעלותך תשל"ה

מדוע נרדה שינתו של רביה"ק מצאנו ז"ע?

רביה"ק מרן הדברי חיים ז"ע היה כידוע מקפיד ביותר על כל כלי קטן שנאבד או שנשבר בביתו נאווה קודש. והיה אומר: "בילדותי, כשהיה נקרע כפתור מעל מעילי, היה הדבר כואב לי כל כך, כמו שהיו חותכים אחת מצלעותי".

אשר על כן, רבותא גדולה היתה גודל צדקותיו אשר עשה, ורוחב פזרונו כשהיה המדובר במידי דצדקה, ורבות יסופר אודות מסירות נפשו באופן פלאי במצווה רבה זו וצדקה שמה... עד שהיה מחלק את כל רכושו ואת כל המעות אשר היו תחת ידיו, עוד ביום קבלתם, ולא היה יכול להירדם לשנת קדשו כל זמן שעדיין היו מעות בידו... פעמים כשלא היה יכול לישון היה שולח לבדוק, שמא הגיעו אנשים באישון ליל ויש בידיהם מעות אותם ייעדו לתת לו כפדיון נפש, שעל ידי שהמעות הללו עדיין אינם מונחים ביד עניים, אינו יכול לתת תנומה לעפעיו...

כ"ק מרן אדמ"ר ז"ע שפע חיים חורשי תולדות תשמ"ג

השלמות משבועות קודמים...

כן יתן לירידו שינה | במה שעות צריכים לישון

בריא עדיף...

אדם בריא די לו שישן שש שעות ביממה, והכל לפי מה שהורגל בנעוריו, כי ההרגל נעשה טבע שני. הגה"ק רבי יעקב עמדין ז"ע סידור היעב"ץ חשבון ק' ברכות אות ז'

שמונה מי יודע?

הן ידוע ומפורסם מה שכתב מרנא החתם סופר ז"ע בדרשותיו (דרשות חת"ס ח"ב, תה, ב) עה"פ (איוב ג, יג) "ישנתי אז ינוח לי" שמרומז בתיבת אז שצריכים לישון משך שמונה שעות ביממה.

והיה כ"ק מרן אאדמו"ר ז"ע משתעי על דבר זה, ואמר שבוודאי לא היה מרנא החתם סופר ישן שמונה שעות בלילה... ומלישון שמונה שעות אי אפשר לגדול 'חתם סופר', ומסתמא כתב זאת אך כהוראה עבור התלמידים.

כ"ק מרן אדמ"ר שליט"א בצילא דמהימנותא גליון תק"ע

הרה"ג ר' דוד זלמן בנין שליט"א
משגיח רוחני בת"ד ק"צ ור"מ ב"היכל התורה

רצוף אהבה

מבצע מיוחד להגברת לימוד התורה בתענ"ד בשבוע הבעל"ט פרשת יתרו - קבלת התורה

ויתקיים ע"י המנהלים הרוחניים בכל ישיבה וישיבה. מבצע זה מצטרף יחד למבצע הגדול של רצוף אהבה להגביר קול התורה בימי השובב"ם כרצון אבינו רוענו כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א וכפי שהתפרסם בכל ריכוזי אנ"ש, ומעל גבי במה זו!

תלמידי הישיבות הק' מתבקשים לעקוב אחר המודעות המתפרסמות בהיכלי הישיבות ובהם פרטי המבצעים השייכים ליישיבתם. מהנהלה הרוחנית של הישיבות הק' נשגרו ברכות הודיה קדם ארגון 'בחצרות החיים' ובראשם לי"ר הארגון הר"ר יואל טוביאס, אשר אינם שוקטים על השמרים, ומוסיפים עוד ועוד במאמצים לעורר את כל אחד ואחד מבני הישיבה לקיים רצון צדיק, ולעסוק בתורה מתוך תענית הדיבור בהגברת לימוד של שעות רצופות, ובמיוחד על מבצע זה, אשר בוודאי יוסיף חיילים לתורה.

מהנהלת הארגון נמסר כי מבצעים מיוחדים אלו, מתאפשרים אודות לתרומותיהם של נדיבי העם אשר מרימים את נדבת הקודש להוצאות המבצעים והפרסומים בשבועות האחרונים, כשאליהם בוודאי יצטרפו עוד מאנ"ש אשר ישאם ליבם להרים תרומת ה' עבור ההוצאות, ובכך לזכות ליטול חלק באלפי שעות רצופות מתורתן של בחורי החמד ואברכי הכוללים אשר ממיתים עצמם באהלה של תורה, לזכיה להשתתפות בהוצאות המבצע התקשר עוד עכשיו לי"ר הארגון הר"ר יואל טוביאס הי"ו בפלא' 054/8433100.

ארבעה שבועות של לימוד ברציפות משבועות השובב"ם ת"ת השלמו בשבת זה, אלפי שעות, לילות כימים, אלפי אברכים ובחורים, כשרבים טובים אף לומדים למעלה מעשר שעות רצופות מידי יום, כולם כאחד יושבים והוגים בתענית הדיבור, ומעלים זאת ע"ג הכתב לכ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א, כפי אשר ביקש בקדשו לעלות מספר השעות הנלמדות ע"ג הכתב ולהעביר זאת, ואמר, שכושמים למטה אין רושמים למעלה, וכד' בכמה הזדמנויות בהם התבטא על חשיבות וגודל הענין של כתיבת השעות, וזוהי סיכומה של תחילת מבצע 'רצוף אהבה'.

בשנה זו, כבשנים עברו ואף יותר, 'בחצרות החיים' לקחו על עצמם מקח טוב, בעידוד לימוד קודש זה בתענ"ד במסגרת מבצע 'רצוף אהבה', וכפי שמעידים ראשי הארגון שסיכומם של אלפי שעות לימוד נמסרים בכל שבוע לידי קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

כיהודה ועוד לקרא להגביר קול התורה במשך כל שעות היממה, לקראת שבוע של קבלת התורה ולשבוע שלאחריו, ב'בחצרות החיים' יצאו במסגרת מבצע מיוחד לשמור את ההתעוררות הגדולה בקרב תלמידי הישיבות הק' אשר אחזה בבחורים עד עתה, ולחזקה לבל תתפרה. יחידותו של מבצע זה הינו אשר בכל ישיבה וישיבה מתקיים מבצע מיוחד ליישיבה זו, פרטי המבצע נבנו לפי ראות עיני המנהלים הרוחניים דישבותינו הק', כשבכל אחד מהישיבות הק' מתנהל מבצע אחר, כשבסימומה יכנסו המשתתפים לגורל מיוחד על סכומים כספיים. הגורל המיוחד יהיה ביום ה' פרשת משפטים.

עובדא נפלאה ראיתי מובא בספר הנפלא 'באהלי צדיקים' על הרה"ק ה'צמח צדיק' מויו"ניץ ז"ע שהיה רגיל לנסוע לקולמביא, והיה הולך לבקר את הגה"ק ר' הלל ליכטנשטיין זי"ע, ור' הלל היה מחזיר לו ביקור. פ"א ביקר ר' הלל אצל האדמו"ר מויו"ניץ ומצאו כשהוא יושב עם חסידיו בסעודת ר"ח, כיבד האדמו"ר את ר' הלל ואמר לו: קאלאמיער רב, וואשט אייך. ענהו ר' הלל: איך דאנקע, איך האב שוין געמיטאגט. ישב ר' הלל ליד האדמו"ר והתבונן בחסידים הנדחפים אל השולחן לשמוע דברי תורה ולחטוף שיריים, אמר לו ר' הלל לאדמו"ר: הנה רואה אני את החסידים שהם כ"כ אדוקים ודבוקים בכ"ת, ומאיים לשמוע דבר ה' מפיו, והיה מן הראוי לכ"ת, לקיים מה שנאמר בתורה הוכח תוכיח את עמיתך (ויקרא יט, יז), כי בודאי היו מקבלים תוכחה היוצאת מפה קדשו.

ענהו האדמו"ר: הנה אדם הראשון היה יציר כפיו של הקב"ה, ומאד גדלה קדושתו, והמלאכים היו משמשים לפניו, התקנא בו הס"מ ועשה מה שעשה וקלקל את העולם. עמד נח הצדיק ורצה לתקן, אבל גם בו התקנא הס"מ, 'ויחל נח' (בראשית ט, כ), עשה עצמו חולין (רש"י). בא אברהם אבינו והתחיל ללכת בדרך חדשה שלא יבין השטן, הכניס אורחים ערביים, ונתן להם לאכול ולשתות, כי אכילה ושתיה מסטרא דיליה. אבל בסופו של דבר הרגיש הס"מ שיוצאים בעלי תשובה מביתו של אברהם, מה עשה, העמיד כנגדו מכניסי אורחים אחרים, ענה אשכול וממרא, וגם לוט, ושם אפשר היה לאכול ולשתות בלי ברכה, ולא היו מטיפים להם מוסר כאברהם אבינו, כי לא יחפוץ אויל בתבונה. והיה מן הצורך להתחכם נגד הס"מ, ולחפש דרכים אחרות ושיטות חדשות כיצד להשפיע על העם שילכו בדרך התורה. וכך היו עושים הצדיקים בכל דור ודור שלא יבין הס"מ, וכשהרגיש בדבר היו צריכים לשנות את הדרך.

עד שנבנה ביהמ"ק, ונכנסו כהנים לעבודתם, ולוים לשירם ולזמרם, ונפש כי תחטא והביא קרבן, היה הכהן גדול מסתכל ברוח קדשו, וכהרגיש שעדיין לא חזר החוטא בתשובה, היה רומז להלויים, והם התחילו לשיר שירים המעוררים את הלב לתשובה, ורק אחרי כן הקריב את חטאתו, וכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים, והלך משם נקי כתינוק בן יומו בלי חטא, התקנא הס"מ גם בזה, ועשה מה שעשה והחריב את ביהמ"ק.

בא רבינו הבעש"ט וסלל דרך חדשה ומחודשת, הרבי יושב עם חסידיו, ואוכלים ושותים ואינו מוכיח ואינו מייסרם, אבל הצדיק אוכל בקדושה ובטהרה, עד שהשולחן ממלא מקום המזבח, והאכילה באה במקום הקרבן, והולכים מן השולחן נקיים מכל חטא ועוון כתינוק בן יומו.

ויהי כאשר כלה האדמו"ר מויו"ניץ לדבר, עמד ר' הלל וקרא: "אזוי! גיי איך מיך אויך וואשען".

וביותר יובן עפ"י מה שמובא בספ"ה קמאור ושמש פר' קרח בשם ספר ברית מנחה שבשעה שהיו מביאים קרבן לביהמ"ק היה מסתכל הכהן העובד בבעל הקרבן, והבין מחשבתו ואם הבין שאינו עושה תשובה כראוי עדיין אזי רמז הכהן העובד ללוים שיזמרו ניגון לעורר בעל הקרבן להרהר בתשובה, ואולי לכן זה הענין כשבאים לשולחנות של הצדיק הדומה למזבח, ואכילתו כהקרבנות הקרבנות ושירים שיריות ותשבחות, הרי בכוחם לשבר כל המחיצות המבדילות בינינו לבין אבינו שבשמים, ובפרט כשאוכלים גם משיירי המאכל של הצדיק שמגביה ומרומם את נפש האוכלים טפחים בהרבה מע"ג הקרקע כאשר נבאר בעזרה"ת בהרחבה.

ברכת מזל טוב
קדם יידינו הנכבד והנעלה העומד לימינו בכל עת ועונה
הרה"ח נפתלי צבי מרמורשטיין הי"ו
מרבני דרכי חיים - פעיה"ק
לרגל שמחת נישואי בנו
הבה החתן יוקרא יתורניו
במזל טוב ובשעה טובה ומצלחת
זכות הפצת מעיינות הקודש תעמוד לו עד
עולם, ואך ששון ושמחה ישכנו באהלו תמיד.

ברכת מזל טוב
קדם יידינו הנכבד והנעלה העומד לימינו בכל עת ועונה
הרה"ח יחזקאל שרגא היילפרין הי"ו
דומ"ץ בבית מדרשינו ברמות - ירושלים
לרגל שמחת נישואי בתו
במזל טוב ובשעה טובה ומצלחת
זכות הפצת מעיינות הקודש תעמוד לו עד
עולם, ואך ששון ושמחה ישכנו באהלו תמיד.

ברכת מזל טוב
קדם יידינו הנכבד והנעלה העומד לימינו בכל עת ועונה
מוה"ר משה מרדכי שר הי"ו
ביתר
לרגל שמחת הולדת הבת
במזל טוב ובשעה טובה ומצלחת
זכות הפצת מעיינות הקודש תעמוד לו עד
עולם, ואך ששון ושמחה ישכנו באהלו תמיד.

גליון זה נדבת
יידינו הנכבד והנעלה
הרה"ח פנחס כהן הי"ו
פעיה"ק
לרגל שמחת נישואי הנכדה
במזל טוב ובשעה טובה ומצלחת
ול"ה ניטל ט' שמאל מאיר
נלבי"ח שבט
זכות הפצת מעיינות הקודש תעמוד לו עד
עולם, ואך ששון ושמחה ישכנו באהלו תמיד.

גליון זה נדבת
יידינו הנכבד והנעלה
מוה"ר מאיר צבי בלומנטל הי"ו
אלעד
לרגל שמחת הולדת הבת
במזל טוב ובשעה טובה ומצלחת
זכות הפצת מעיינות הקודש תעמוד לו עד
עולם, ואך ששון ושמחה ישכנו באהלו תמיד.

ברכת מזל טוב
קדם יידינו הנכבד והנעלה העומד לימינו בכל עת ועונה
מוה"ר יעקב פרידמן הי"ו
פעיה"ק
לרגל שמחת הולדת הנכדה
במזל טוב ובשעה טובה ומצלחת
זכות הפצת מעיינות הקודש תעמוד לו עד
עולם, ואך ששון ושמחה ישכנו באהלו תמיד.

טנא מלא ברכות
ברוב גילוי רצון, נשיר בזמור הלל, נשיר ברכת מלא טנא מעומקא דליבא, קדם הא
נברא רבא ויקרא, ומכתיר בקולסין ורב נמוסין, אהובי על המקום ועל הברית,
המסור בכל נפשו ולבו לכל דבר שבקדושה בכלל, ולכל קושי וצרכי 'בחצרות
החיים' בפרט, ה'ה'
מוה"ר אריה שמחה זילברברג הי"ו
פעיה"ק
לרגל שמחת נישואי בנו
הבה"ח החתן מורינו **שלמה נ"ו**
במזל טוב ובשעה טובה ומצלחת
יהא רעוא מן קדם שמיא שזכות הפצת מעיינות התורה וההסידות
תשפיע עליו לרוב טוב עד בלי די, בורא עולם בקנין אשר ישלים זה
הבנין לשם ולתפארת, ולבנין עדי עד, לדורות ישרים ומבורכים, ואך
טוב וחסד ירדופך כל הימים, אכ"ר.
המברך ומאחל בכל לב - *ויאל טוביאס*

השתתפות בהוצאות הפרסום
להגברת הלימוד בתענית הדיבור
בימי השבוב"ם ת"ת
פרשת יתרו
נתרם ע"י **מוה"ר פנחס שר הי"ו** - בני ברק
לזכות ולהצלחת בניו בלימוד התורה"ק
אחד מאנ"ש - פעיה"ק לרגל השמחה במעונו
זכות הפצת והגברת לימוד התורה בימי השובב"ם ת"ת,
תעמוד להם ולזכות משפחתם, ולהשפיע לזרעם לשפע
ברכה והצלחה בתויר"ש ובכל הענינים, אכ"ר.